

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 2 i 3 decyzji Komisji z dnia 17 lutego 2005 r. w zakresie, w jakim dotyczą one strony skarżącej;
- ewentualnie, stosowne obniżenie grzywny określonej w art. 2 zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji nr C(2004)4876 ostatecznej z dnia 19 stycznia 2005 r. Komisja stwierdziła, że strona skarżąca oraz inne przedsiębiorstwa naruszyły art. 81 ust. 1 Traktatu WE (od dnia 1 stycznia 1994 r. również art. 53 ust. 1 Porozumienia EOG), dokonując przydziału ograniczeń ilościowych i odbiorców, uzgadniając podwyżki cen, ustanawiając system odszkodowań, dokonując wymiany informacji o ilościach zbytych produktów i cenach, biorąc udział w regularnych spotkaniach oraz utrzymując inne kontakty, celem uzgodnienia i zrealizowania wymienionych ograniczeń. Z powodu tych naruszeń na stronę skarżącą została nałożona grzywna.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca powołuje siedem zarzutów. Po pierwsze strona skarżąca podnosi, że wskutek wyodrębnienia i późniejszego zbycia odnośnego przedsiębiorstwa ze względów prawnych nie może na nią zostać nałożona grzywna.

Po drugie strona skarżąca podnosi, że nałożenie grzywny jest niedopuszczalne również przy założeniu, że należy nałożyć grzywnę na stronę skarżącą, ponieważ amnestia została przyznana późniejszej spółce dominującej spółki wnoszącej o amnestię, a nie stronie skarżącej jako jej wcześniejszej spółce dominującej. W związku z tym strona skarżąca uważa, że brak jest podstawy prawnej dla stosownego zróżnicowania.

Trzeci zarzut dotyczy wymiaru grzywny. Zdaniem strony skarżącej na podstawie uregulowania w sprawie świadków koronnych z 1996 r. stronie skarżącej powinna zostać przyznana obniżka grzywny w wysokości 10 % za względu na wyraźne niezaprzeczenie istotnych okoliczności faktycznych, które stanowiły podstawę przedstawionych zarzutów.

Strona skarżąca podnosi ponadto bezwzględną i względną nieproporcjonalność i niestosowność określenia stawki podstawowej w kontekście zwykłej praktyki decyzyjnej Komisji.

Po piąte strona skarżąca podważa powodującą podwyższenie grzywny możliwość uwzględniania wcześniejszych postępowań, które wyraźnie wzięto pod uwagę i podnosi ewentualnie naruszenie zasady *ne bis in dem*.

Ponadto strona skarżąca podnosi brak możliwości wglądu do akt i rażące naruszenie prawa przez raport funkcjonariuszy ds. przesłuchań i w końcu kwestionuje zgodność z prawem nakazu zaprzestania naruszenia.

Skarga wniesiona w dniu 27 kwietnia 2005 r. przez Bundesverband deutscher Banken e.V. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-163/05)

(2005/C 155/54)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 27 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Bundesverband deutscher Banken e.V., reprezentowanego przez adwokatów H.-J. Niemeyera i K.-S. Scholza, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 20 października 2004 r. w sprawie C(2004) 3931 fin COR — Landesbank Hessen-Thüringen-Girozentrale;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący kwestionuje decyzję Komisji z dnia 20 października 2004 r. w sprawie C(2004) 3931 fin COR dotyczącą pomocy Niemiec na rzecz Landesbank Hessen-Thüringen-Girozentrale (Helaba). W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdza między innymi, że zrzeczenie się odpowiedniego wynagrodzenia w wysokości 0,3 % rocznie za część kapitału przeniesionego przez land Hesję na Helabę stanowi pomoc niezgodną ze wspólnym rynkiem.

Skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z art. 87 ust. 1 WE, ponieważ:

- Komisja przyjmuje za podstawę niewłaściwy okres oceny dla badania przyjętego na rynku wynagrodzenia i tym samym błędnie stosuje kryterium inwestora działającego na zasadach rynkowych;
- błędne jest prawne i gospodarcze zakwalifikowanie wniesionego kapitału;
- błędne jest ustalenie podstawy kapitałowej dla wynagrodzenia;
- Komisja niewłaściwie ustaliła odpowiednie wynagrodzenie za wkład kapitałowy Helaby.

Skarżący podnosi ponadto, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, ponieważ narusza ona obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 253 WE. Skarżący zarzuca, że odliczenie pełnych kosztów refinansowania Helaby z powodu braku płynności wkładu kapitałowego nastąpiło bez dostatecznego uzasadnienia. W opinii skarżącego to odliczenie kosztów refinansowania również stanowi naruszenie art. 87 ust. 1 WE.

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2005 r. przez Neophytosa Neophytou przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-165/05)

(2005/C 155/55)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 21 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Neophytosa Neophytou, zamieszkałego w Brukseli (Belgia), reprezentowanego przez adwokata S. Pappasa, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca kwestionuje decyzję komisji kwalifikacyjnej [wydaną w ramach] konkursu EPSO/A/1/03 o nieuwzględnieniu jego nazwiska na liście rezerwowej służącej do rekrutacji asystentów administratorów posiadających obywatelstwo cypryjskie.

W uzasadnieniu skargi, strona skarżąca podnosi, że skład komisji kwalifikacyjnej stanowił naruszenie zasady niedyskryminacji, że ostateczna selekcja nie odbyła się w oparciu o kryteria określone w ogłoszeniu o konkursie oraz że komisja kwalifikacyjna przekroczyła granice przyznanego jej swobodnego uznania przyjmując kandydatów będących absolwentami wydziałów prawa w konkursie w dziedzinie administracji publicznej. Strona skarżąca podnosi również, że oddalenie jej odwołania jest pozbawione znaczenia ze względu na brak uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 29 kwietnia 2005 r. przez Borax Europe Ltd. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-166/05)

(2005/C 155/56)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 29 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Borax Europe Ltd., z siedzibą w Guildford (Zjednoczone Królestwo), reprezentowanej przez adwokatów D. Vandermeerscha i K. Nordlandera, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji SG/B/2/IS/md D(2005) 1644 z dnia 21 lutego 2005 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są identyczne z podniesionymi w sprawie T-121/05.